

[Socialministeren]

Den i spørgsmålet nævnte aktion er ifølge politidirektøren sket i fuld forståelse med de sociale myndigheder i København, ligesom også lokalnævnet i København har været involveret.

Der vedlægges en af politidirektøren udarbejdet redegørelse i anledning af det stillede spørgsmål.«

Jeg kan henvise til Justitsministeriets udtalelse og den vedlagte redegørelse, hvoraf det fremgår, at politiet henviser narkomanerne til de sociale myndigheder.

Jeg er enig i, at der er behov for en samordning af den politimæssige og sociale indsats med henblik på at forbedre forholdene for de forskellige misbrugsgrupper på Vesterbro.

Jeg kan endvidere oplyse, at Københavns Kommune efter bilstandsloven har pligt til at yde bistand til enhver, der opholder sig i kommunen, herunder også de nævnte persongrupper på Vesterbro.

Socialministeriet har ikke beføjelser til at gribe ind i Københavns Kommunes behandling af de sociale opgaver, som hidtil er blevet varetaget i overensstemmelse med bilstandslovens regler.

Bilag 1

Københavns Politi
Politidirektøren

Den 28. august 1990

Til brug ved Justitsministeriets besvarelse over for Socialministeriet vedrørende spørgsmål nr. S 1135 fra medlem af Folketinget Pelle Voigt kan jeg udtale følgende:

Det er en kendt sag, at indre Vesterbro er et område med meget omfattende boligmæssige, sociale og politimæssige problemer.

Disse problemer er blevet væsentligt forøget ved, at handelen med narkotika efter saneringen på indre Nørrebro er flyttet til området.

Indtil sommeren 1989 var centret for narko-handel det såkaldte skarpe hjørne på Istedgade. Uanset flere gange daglig politiindsats forblev sælgere og købere i området og var aktive, så snart politiets tilstedeværelse ophørte. Politiet modtog gentagne gange klager fra beboere og forretningsfolk, særlig hotelejerne, som kunne dokumentere frafald af turister som følge af de ubehagelige forhold.

Efter aftale med politiet etablerede kommunen 1989 et læskur på Halmtorvet, og den tidligere på Maria Kirkeplads opsatte sprøjteauto-

mat, hvor man begrundet i AIDS-risikoen kunne få gratis sprøjter, blev flyttet til Halmtorvet.

Herefter flyttede sælgere og købere fra Istedgade til Halmtorvet, hvor de nu udgjorde et stort problem, særlig ved bunkeren og ud for købmand Allan Jensens forretning.

Jævnside med denne ændring er der sket et stigende misbrug af amfetamin, hvilket, da amfetamin gør brugerne aggressive, har bevirket stigende uro i området og usikkerhed for beboere og andre, der færdes på stedet. Usikkerhed for beboere er også opstået ved de talrige fixebuler, der er opstået i området, f.eks. Istedgade og Eriksgade. Hertil kommer, at trappeopgange, kældre m.v. er anvendt af narkomanerne, der har efterladt brugte sprøjter de pågældende steder, på gaderne, på bunkeren eller på legepladser.

Efter flytningen af narko-handelscentret til Halmtorvet har politiet daglig grebet ind, herunder med forbud mod at opholde sig på stedet.

Der kom nu klager fra beboere m.fl. omkring Halmtorvet, hvorfor spørgsmålet om en intensiveret indsats blev taget op og gentagne gange drøftet med de sociale myndigheder.

Også spørgsmålet om renholdelse for brugte kanyler af bunkeren og en nærliggende legeplads blev taget op fra politiets side, idet man blandt andet foreslog indhegning af bunkeren, men det modsatte 4. afdeling sig. Borgmester Gunna Starck skrev til mig, at »hegn ikke er anvendelige i socialpolitikken«, og at »det ikke er 4. afdelings opgave at drive socialpolitik«.

Efter drøftelse mellem politiet og repræsentanter for kommunen blev læskuret nedtaget og sprøjteautomaten flyttet til hjørnet af Ingerslevsgade og Tietgensgade. Spørgsmålet blev forhandlet i Borgerrepræsentationen omkring årsskiftet.

Fra kommunens side arbejder man med gennemførelse af et handlingsprogram, hvorefter der er oprettet ambulatorier 4 steder i byen, blandt andet med det formål at aflaste det indre byområde omkring Halmtorvet/Hovedbane-gården. Som det hedder i Politiken den 29. januar 1990: »Narkomaner spredes i byen«.

Efter flytningen af narko-handelscentret til Halmtorvet anmodede borgmester Tom Ahlberg i skrivelse af 30. juni 1989 den daværende formand for lokalnævnet, Flemming Bøgh-Larsen, om »at tage spørgsmålet om for-